

cōtra vos. nec pmissione diuicia
rū. nec illectōe delcācōnū. nec ābi
cōne honorum. nec cōminacōne
penaz. **Heb. xi.** Sancti p fidem
vicerūt regna opāti sūt iusticiā
adepti sūt repromissiōes p. **Jo.**
quinto. hec est victoria que vincit
mūdū fides nā. sic ergo conclusus
est sermo quo discipulos cōfoi
uit rē. **Ca. xvij.**

Hec locutus est ih̄sus rē.
Hic incipit verbi mani
festatio p oracōnis suf
fragiū quo suis manifestat. **Di**
uidit autē in duas ptes. In qua
rum p̄ma ad vtilitatem suoz a
prē petit sue claritatis maifesta
cōne. In secūda autē per quos
ista manifestatio faciēda est pe
tit sādītatis cōfirmacōez ibi: ma
nifestavi nomē tuum hominibus:
In p̄ma harū dicitur quatuor
In quoz p̄mo ponit id qd p̄tinet
ad oracōis deuocōem. In secūdo
ponit petiti exp̄sionem. In tercō
meriti p̄pter quod exaudiēdū est
allegacōem. In quarto redit ad
instātem apud prēm oracōem.
In p̄mo horū tangit sex. in quoz
p̄mo tangit qd p̄tinet ad istius
cū p̄cedentib⁹ ordinis cōtinuitatē
dicēs: hec: ad erudiōem samita
tis a p̄ncipio sermōis vsq; huc
locut⁹ est ih̄s: autor salutis. p̄u
bioz. xxx. **Omnis sermo dñi cli**
pe⁹ ignitus ē sperantib⁹ in se. h̄
quia ōne qd docet sermo dñus

impetrandū est p deuocōnis ora
cōem. **Ideo** vt exemplū det vobis
recurrat ad oracōez vt ea que do
cet impetrētur. **Et ideo** sequitur
(**Et eleuatis ocul⁹ rē**) qd ē secū
dum ad oracōis p̄tinens deuocō
onē. subleuacō em oculoz deuocō
onē in orante p̄tendit ⁊ fiduciaz
impetrādi ⁊ directōez intecōnis.
De p̄mo **Tren. iij.** **Leuemi⁹** corda
nostra cū manib⁹ in celum. **ij.** **pa**
lipo. xx. **Cuz** ignoram⁹ quid age
re debeam⁹ hoc solū habem⁹ resi
dū vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad
te. **De secūdo** scz impetrandi fidu
cia **Job. xi.** **Ihesus** fursū eleua
tis oculis in celū dixit pater gr̄
cias ago tibi quia exaudisti me
ego autē sciebaz qz semp tu me
audis. **Ps.** **Ad te** leuavi oculos
meos qui habitas i celis. **De ter**
cio autē dicit in psal. **Dirigatur**
oracio mea sicut incensum in cōspe
ctu tuo eleuacō manū mearū sa
crificiū vespertinū. **Contrarium**
autē videt p̄ illud **Job. xxij.** qui
inclinauerit oculos suos ip̄e sal
uabit **Luce. xvij.** **Nolebat** ocu
los suos leuare ad celū **Et** ad h̄
dicendū qd aliud est in oracōne
peccatoris ⁊ in oracōne saluatoris
⁊ in oracōne viri iusti. p̄cōr em
indignitatis sue sibi cōsci⁹ non
p̄sumit qd ad locū sādītatis re
spectū statim dirigat ⁊ ideo hū
liter vilitatem suam recognoscē
do oculos dep̄mit. **ij.** **pal.** vltio.

Non sum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniquitatum meorum. **In** oratione autem saluatoris dignatio est pro suis orat et ille ad locum dignitatis respiciendo suos dirigit quos etiam presidio orationis extollit **Job. xl.** Esto gloriosus et speciosus induere vestimenta et in sublime erigere **In** oratione autem iusti humiliatio sui est in corde et in oculis respectus fiducia qui procedit ex confortato corde et ideo utrumque est in illo laudabile **Matth. xiiij.** **D**ufana fides suscepit in celum erat enim cor eius fiducia habens in domino hoc est ergo subleuatis oculis in celum (dixit Pater) hoc est tertium istius partis in quo adula nomine patris orationem incipit ut ostendat quoniam omnia patri et liberalitati patris attribuit **Matth. vi.** Pater noster qui es in celis omnia enim que petit in voto patris constituit **Matth. xxvi.** Non mea sed tua voluntas fiat patris enim nomen consonantiam sonat cum orante **Matth. xvi.** **O**bstancia tuam et dulcedinem tuam quam habebas in filios ostendebas et voluntati vniuersi cuiusque deseruientis ad quod quisque voluit conuertebatur quia pater dulcedinis et pater gratie ostendebat ad voluntatem et utilitatem conuertit filiorum (venit hora) hoc est quartum quod est impletio congrui temporis ad

exaudiendum iam completis sacramentis que ad huiusmodi debuerunt diuina presumptione non est autem hoc fatalis ut in antehabitis dictum est unde **Glō.** dicit Venit hora quam tecum constitui **Matth. xlix.** Tempore placito exaudiui te et in die salutis audivi te etc. **Psal.** Benedices corone anni benignitatis tue (clarifica filium tuum) hoc est quintum istius partem ut filius clarificetur cum autem in se huiusmodi diuinam naturam clarior esse non potest et secundum naturam assumptam plenus claritate gratie ab instanti conceptionis extiterit sicut **Job. an. primo** dicit **V**idimus gloriam eius gloriam quam vngentia a patre plenum gratie et veritatis oportet quod hoc claritas quam petit petatur ut fiat ab huiusmodi et hoc duobus modis vno modo ut et membra mistica eius clarificentur ut tam claro capiti congruant et secundo ut claritas nominis filii tam huiusmodi humanitate quam huiusmodi diuinitatem eius omnibus manifestet. **D**e prima claritate dicit **Job. xiiij.** vbi vnum membrum extra congregationem fidelium tanquam putridum et fetidum eiecitum est nunc clarificatum est filii hominis **D**e secunda claritate dicit **Job. xiiij.** venit hora ut clarificet filius hominis hoc enim dictum est quoniam gentiles notitiam christi habere desiderabant **D**e utroque ergo istorum motorum dicitur: **Clarifica filium tuum:**

Dextū autē q̄ vltimū est istū? p
tis quod adiūgit (vt fili? tuus)
dictis modis clarificatus q̄ in no
tia multoz q̄ puritate mēbroz
(clarificet te) qz in hoc ecā i cre
dentib? tu eleuatus eris ita qz no
men pr̄is quo michi pater es oī
bus in me clarū apparebit q̄ sic
a claritate mea pcedatur in tui
nomis claritatez. **ij. Cor. iij.** In
eandē ymaginē transformam̄ a
claritate in claritatē tāq̄ a domi
ni spiritu. **V**idēt autē strarum
hui? qd̄ dixit **Joh. v.** Claritatez
ab homib? nō accipio. adhuc at
Joh. viij. Ego glam meaz nō q̄
ro est qui q̄rat q̄ iudicet. **S**z ad
hoc dicendū qz nō q̄rit claritatez
q̄ procedit vel pcedere potest ab
homib? qz hoc est vana. nec que
rit gloriā humanā qz hoc est va
nior. s; querit claritatē vt de? glo
rificetur vel clarificet qz hoc ē ve
ra. est em̄ dignus de? vt sic clari
ficet q̄ querit gloriā deivt i omib?
simb? teriaz deus gloriificet qz
hoc ptinet ad dei cultum **Thob.**
xij. Luce splendida fulgebis et
ōnes fines terre aduābūt te **Ysa**
ie. lx. Er̄t dñs in lucē sempitnā
vt de? tuus in gloriā **S**ed hic i
duat q̄stio de orante oracōez istā
nō em̄ est orare nisi indigētis. si
lius autē qui est dīma psona nō
lo indiget **S**ed forsā dicat ali
quis qz xp̄s s; humanā naturā
orauit. **A**dhuc vidēt qz non erat

fium orare qz ecāz xp̄s s; hū a
nā naturam omib? hoīs certus q̄
plen? fuit q̄ illius nō est orare. s; p̄
pōā? gr̄cias agere. **A**dhuc autē
orās est inferior eo quē orat. fili
us autē nō est inferior patre q̄ sic
status orantis nō fuit xp̄i stat?
vt noster. **S**i forte aliq̄s dicat
qz humana naturā in xp̄o orauit
hoc om̄no est incōueniēs qz ab
illo non potuit clarificari in fide
hominū. fides enim nō est nisi de
dīm̄is. **A**dhuc autē p̄ illā non fu
it pater in noīe pr̄is clarificat?
qz pater est filij pat̄ i natura di
uina. **A**d hoc dicēduz qz fili? s; m̄
qz erat in hūana naturā fecit hāc
oracōem. **A**d p̄mū ergo dicendū
qz in se filius nō indiguit nec ei
am indiguit in nobis s; nos idi
guim? vt in fide nostra clarifica
ret q̄ hoc p̄ nobis petuit hoc em̄
nō adhuc a pr̄e habitū fuit **A**d
aliud dicendū qz xp̄us s; m̄ qz hō
statum habz orantis q̄ s; m̄ qz de?
statū habz cū pr̄e exaudiētis **E**t
sic patz qz orauit q̄ orare potuit vt
tā s; m̄ naturaz diuinā q̄ s; m̄ hu
manā mūdo clarificet q̄ sic patz
solucio ad totū (**S**icut dedisti ei
ptatem om̄is carnis) hic secūdo
ponit petiti exp̄ssioez q̄ tāgit tria
formā qua petit q̄ petiti: q̄ petiti
determinacōez. formā tāgit cum
diat: sicut dedisti ei: filio ab eter
no: ptatez om̄is carnis: hoc est o
m̄is hominis qui ē caro sic q̄ ipse

fili? iō caro fact? ē vt ptās regni
ei? a claitas ei? fit in eis. p̄s. **Po**
stula a me a da. ti. gē. lere. tuaz
a pos. tuaz terminos terre. **F**ia
trib? enim p̄ om̄ia voluit simila
ri quib? erat claitas eius mani
festanda. **Heb. ij.** qz pueri cōica
uerunt carni a sanguini a ipse si
milit̄ p̄cipauit eis dē vt p̄ mortē
destrueret eū qui hēbat mortis i
perū. **S**ic ergo eterna p̄destina
cōe filio l̄wis dediti ptātem om̄is
carnis vt regat eos a legē ponat
eis. p̄s. **S**urge de? iudica terraz
q. tu. hē. in. o. gentib?. **Q**uentur
autē quare dedit ei ptātem om̄is
carnis pot? q̄ aie. **A**d hoc dicen
dū qz caro defedibil̄ causa est cor
rupcōis a iō in carne reducta ad
graciā maior apparz virt? grē
vñ sensus ē: sicut dediti: eterna
p̄destinacōe ptātem grē fidei: o
nis carnis: qz caro q̄ p̄cipiū est
a cā om̄is corrupcōis reformat̄.
ideo em̄ sic dictū ē supra p̄. ca. de?
verbū caro factuz ē vt homo caro
reformaret ad deū a verbuz caro
fcim̄ descēdit vt caro p̄ verbū ascē
derz in deo. **S**icut ergo dediti ei
ptāte hāc iā in ordine p̄destina
cōis ita ipse a ope a manifestaci
one (vt oē qd̄ dediti ei) sb̄iciēdū
in fidei deuocōe (det eis) p̄ meitū
fidei (vitā etnā) ita qz nō solū in
iudea not? fit. s̄ ab ortu sol̄ vsqz
ad occasū laudabile nomē ei? fi
at. **Mat. xi.** Oia in tradita sunt a

prē meo. **Mat. vi.** data ē mi. oīs
po. in. ce. a in. tra. a iō statū seq̄tur
ibi dē. **E**ūtes docete oēs gētes ba
ptizātes eos i no. p̄ris a fi. a s. s.
Et iō obiciūt h̄ qd̄a. qz si data ē
iā filio vt testātur autoitates iā
inducte tūc videt̄ frustra orare vt
det. **A**d hoc at̄ n̄l difficile ē r̄ndē.
qz ab eterno p̄ p̄destinacōez deo
l̄wi datū n̄l phibet a prē vt mai
festetur a impleat̄ in effectu. p̄sa
ie. xlix. **P**arū ē michi vt suscites
michi trib? iacob a feres isrl̄. oū
tēdas. dedi te in lucē gencium vt
sis salus mea vsqz ad extremuz
terre. **Joh. xii.** Oia dedit ei p̄ in
man? p̄s. **I**n manu ei? sūt oēs fi
nes tre. **E**st at̄ aueniēs om̄i bono
regi vt suis b̄nfaciat a suos viuifi
ciz. **Lu. xxii.** q̄ ptāte h̄nt inf̄ eos
be. x. a iō dicit qz om̄ib? suis det
vitā eternā nūc in cā a in futuro
in rei p̄ceptōe. **Jo. x.** Ego veni vt
vitā hēant a abū. b. a ibidē. Ego
vitā eternā do eis (h̄ ē autē vita
eterna) hic tāgit petiti declaracō
nē. **E**st autē hęc vita eterna p̄ cau
sā a sb̄am (vt cognoscāt) cogni
cōe grē hic a glē in futuro (te so
lū v̄x deū). **C**ognitio ei lumis ē i
tellectiui q̄ cognitio vl̄ grē vel
glē ē nō p̄t eē n̄ affectiua a h̄ ē co
gnitō amati. **sap. xv.** nosse te est
cōsumata iusticia a scire iusticiaz
tuā a veritatē tuā radix ē immōi
litas. viuere ei vita intellectu
li ē cognoscē s̄m actū. opletum a

hoc nō est nisi in fūmo vero q̄ i fū
mo bono. sap. vi. Diligite lumen
sapiēcie vt i perpetuum regnetis
qz lumē sapie reges facit pfectos
Dicit autē te solum deū vt notet
q̄ intelligibile in q̄ viuūt p cog
nitōez est in cōmunicabile q̄ hoc
est de? quia nullus alius est deus
p s̄bstāciā q̄ si p̄cipatiue siue
nūcipatiue deus dicitur. p̄cipa
tiue vt s̄cā. ps̄. Ego dixi dñi esis:
Nūcipatiue autē vt prelati. Exo.
vij. Constitui te deū pharaonis.
opinatiue vt ydola. ps̄. Omnes dñi
gētū demonia. null? ergo istoz
est in quo viuūt vita eterna. s̄ so
lus deus per s̄bstāciā est in q̄ vi
uūt q̄ ideo deo exclusiua excludit
racōnez essencie q̄ ideo filius q̄ spi
tussand? nō excludunt in q̄bo si
aut in prē viuūt. q̄ q̄a tale lumen
est vite lumē. ideo dicit. ps̄. Dñe
apud te est fōs vite q̄ in lumine
tuo videbim? lumē Dicit etiā ve
rū deū quia alij dñi nō sūt veri dñi
p s̄bstāciā. s̄ aliq̄ nois cōmuni
cacōne p p̄cipatiuā cōmuni
cupacōnem vlt̄ hūam erroris opi
nionez. ij. Coz. viij. Si q̄dē sūt
dñi multi q̄ dñi multi siue in celo
siue in terra. nob̄ tñ vnus deus q̄
nos per ipsū Vl̄ dicat̄ v̄z deum
q̄a ip̄e est veritas ip̄a in q̄ stat vi
ua cōgnitō itell̄cis. sic dicit. Jo
h̄anis. xiiij. Vos autem videbi
tis me quia ego viuō q̄ vos viuē
tis. hoc autem cōgnitō est alta ad

miracone. firma veritate. puā eo
q̄ nullū habet cōtariū q̄ tal̄ co
gnitō siue theoria siue cōtemplatio
felicitas ē. etiā s̄m p̄hos. Nec er
go visio q̄ntū s̄ haberi pōt est vi
ta gr̄e q̄ causa glorie i futuro. In
futuro autē q̄n p̄fecte habebit̄ ē
vita gl̄e. quia p̄ certo in oracōe
x̄ps h̄alit loquit̄ de hac vita gr̄e
per manifestacōnem dñi q̄ in cō
municabil̄ q̄ veri nominis mani
festadi. Obiciūt tñ quidam q̄re
h̄ac p̄fectōnem nō ponit in dilecō
ne cū dilectio discernat int̄ filios
regni q̄ filios p̄dicōnis Et dicūt
q̄ dilectio nō distinguit int̄ viā
q̄ priā: quia tā in viā q̄ in priā
manet caritas Cognitō autēz di
stinguit: quia cōgnitō vie ex p̄te
est. cōgnitō at̄ priē ē p̄fecta q̄ de
illa dicit̄ q̄ loquit̄ s̄. s̄ p̄mit̄ mi
chil valet. quia tñ tomagis debz
dici dilectio vita eterna q̄nto ip̄a
p̄fectior in viā q̄ in priā Et ideo di
cētū q̄ alia est causa: s̄ scz q̄ di
lectio semper est circa aliquid q̄d
est ante ip̄m Dilectōnis amorem
q̄ hoc ē q̄a ē circa cognitū q̄ ideo
dilectio cōsequitur q̄ est modus ta
lis cōgnitōis prop̄ q̄d s̄bstācia
bitudinis esse nō pōt. s̄ effectus
q̄dem cognitū. sicut q̄ ip̄a dilecta
cio est mod? quidam cognoscen
tis circa cognitū In eo em̄ q̄d
cognoscit̄ esse sūme conueniens:
diffundit̄ natura cognoscentis
circa ip̄m cognitū q̄ floret tota

in ipso et delectat et sic delectatur
opacōe nō impedita hoc est ergo
quod dicit (Et quē misisti ih̄m cri
stū) In utraq; natura vnaz p̄lo
nam quū em̄ hoc agnitiō nō sit
bitudinis tñ est sūme iocū dita
tis videre eū p̄ quē factum ē op̄
redēpcōis. p̄. Pet. p̄. In quē desi
derāt angeli p̄spicere tñ sine p̄iu
diō puto ego q̄ l̄raliter petit co
gnitiōem. hoc est manifestacōez
dei in cognitiōe fidei fieri et nō in
cognitiōe eius q̄ missus est in no
mine p̄ris ih̄u xp̄i in mundo fieri
q̄ hoc cognitiō p̄ causā est vita
eterna sic didum ē. q̄ aliter vix
cōtinuari potest l̄ra nisi hoc pete
re intenderz. hoc est ergo quod dicit.
Apo. vii. Agnus qui in medio
throni ē reget illos et deducz eos
ad fontes vite aquarū. Dicit autē
ih̄esū q̄ hoc nomē est dei in h̄ie
p̄ficiētis salutē. Abba. iij. ego
autē in dño gaudeo et exultabo
in deo ih̄u meo. xp̄s autē nomen
vndōis est et dicit h̄iem in d̄ini
tatis vndōe punctuz et delibutū
q̄ in homie illo sacramēta vndi
om̄s cōfecta sūt in quib; ē medi
cīna p̄cōz. ps. Vixit te de; de;
tu; oleo leticie ac. Cognitiō autē
p̄ris cui; nomen āte non multis
innoauerat qui sol; verus de; est
pellit ydolatriam. Cognitiō autē
ih̄u xp̄i medicī cōficiētis vndio
nes quo vulnera p̄c̄i sanātur est
causa vite eterne in mūdo. hoc pe

tit manifestari l̄raliter fili; scōz
meā opinionē. tamē alia lectura
etiā expoita est et lector teneat q̄c
quid voluerit (Ego te clarifica
ui) hic tercio meriti p̄pter quod
exaudiend; est et clarificāndus po
nit allegacōem (opus cōsumāui
quod dedisti m̄ vt facerē) Opus
autem istud fuit doctrina fidei et
cōfirmacōe p̄ exemplū et probati
ue p̄ miracula. Aliud autem in q̄
fuit opus in redēpcōe p̄ passio
nem et in quo fuit cōsumācō. et
ideo duo dicit. Ego per meip̄s
clarificāui te verbo erudicōis et
exemplo virtutis et demonstra
cōe d̄ine potestatis in miraculis (su
p̄ teriā) q̄ in celo semp clar; fui
sti et sup̄ terraz fuit tui ignorācia
et ideo claritatis tue semināui se
mina. ij. Cor. iij. q̄ dixit de tene
bris lumē splēdescere illuxit in cor
dib; nr̄s ad illūnacōez scie clai
tatis in facie xp̄i. Gen. p̄. diuisit
de; lucē a tenebris. appellauit lu
cē diē et tenebras noctem. Opera
cōsumāui hoc est redēpcōis
adduxi. Job. xix. Cum accepissz
acetum dixit cōsumātū est. Ysa
ie. x. Cōsumācō abbreviata inū
dabit iusticiā. dicit autē: cōsumā
ui: q̄ iā in p̄xio cōsumādū fuit. q̄
ex maxia dilectōe et p̄ris et redēp
tōz vsq; ad crucē obediuit quod de
disti m̄ p̄ obediāz dedisti faciend;
Phil. ij. Factus est obediens vs
q; ad mor. mor. at cru. Jo. xij.

Combiest fias qu
mūdo m̄m̄ dicit
q̄ p̄ra d̄no vult
r̄h̄m̄ dicit
Ad hoc autē d̄no
p̄p̄t̄m̄ in p̄p̄t̄m̄
cōd̄m̄ dicit
f̄m̄ in ḡl̄o; i. cōmā
d̄m̄ d̄m̄ in m̄m̄ p̄
et d̄m̄ p̄m̄ f̄m̄ d̄m̄
Abba autē obiat
no q̄ m̄m̄ ab m̄m̄
cōp̄m̄ a quo v̄t p̄m̄
et car̄ f̄m̄ d̄m̄ p̄
et m̄m̄ v̄t m̄m̄
f̄m̄ al̄ legat̄ m̄m̄
aut̄ d̄m̄ q̄ p̄p̄ d̄m̄
et d̄m̄ d̄m̄ et p̄m̄ f̄m̄
et d̄m̄ d̄m̄ non deb̄
d̄m̄ f̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
et d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
et m̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
q̄m̄ d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
m̄m̄ m̄m̄ p̄m̄ d̄m̄
q̄o de non deb̄m̄
et. Q̄m̄ autē d̄m̄
m̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
et d̄m̄ d̄m̄ m̄m̄
t̄m̄ d̄m̄ d̄m̄
d̄m̄ q̄ p̄m̄ d̄m̄
m̄m̄ de aḡm̄ n̄m̄
no q̄ d̄m̄ est f̄m̄
d̄m̄ est f̄m̄
(t̄m̄ clarifica m̄m̄)
q̄m̄ d̄m̄ ab m̄m̄
et d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄

Cum dilexissz suos qui erant in
mūdo in finē dilexit eos. omnia er
go pfecta. Sed obiāt qz si ipse cla
rificacionem dñi nomis pfect.
tūc frustra orat a prē eā pficien
dam. Ad hoc autē dicēdum ē qz
xp̄s pfectus in apostolis et paucis
credētibz qui sūt quasi future
fidei in gētibz semina. s; orat pfi
ciendā i toto mūdo p apostolos
et discipulos fundatores eccāz.
Aduhuc autem obiāt si xp̄s om̄i
no qd̄ meruit ab instāti meruit
cōcepcois a quo vir pfaus grāa
et etate fuit. tūc nichil p̄dicando
et moriendo videt̄ meruisse et sic
frustra allegat hic meritū. Ad h̄
autē dicēdum qz xp̄s cū om̄i actu
et cū om̄i verbo et passione sua me
ruit q̄uis nō de non debito sibi:
debitū faceret p̄dicando et pacien
do et tamē qd̄ vna racōe debitū fu
it multis racōibus debitū fecit
qz nisi ita dicatur tūc nullus homo
meretur nisi p̄mo actu meiti sui
quo de non debito sibi debetur fa
cit. Nunc autē secūdo et terco et de
inceps actibz facit id qd̄ prius
erat debitū multis racōibus meri
torū debitū efficiatur. Quidā autē
dixerūt qz p̄dicando et pacien
do meruit de agruo et nō de condig
no qd̄ dictum est falsū. qz ita con
dignum erat h̄m op? sicut p̄mu
(et nūc clāifica me ac) Ecce nūc
quarto redit ad instāciam petici
onis docens exemplo quod dixit

Luc. xviii. qm̄ oportz semp orare
et nō deficere. dicit autēz duo scz
peticoem dicēs: clāifica me: per
manifestacōem grē et glorie sic
antedictū est (apud temetip̄m)
collocādo me in dextera tua et hoc
hōmibz innotescēdo p̄s. Dixit do
min? dñō meo sede a dextris me
is vel claritate clāifica: apud te
metip̄m: quo apud te etiā et sū eā
lis tibi et hoc clāe hōmibz onē
(claritate quā habui) qz etiam
sum verbū et ars tua in qua sunt
pulchritudines grē et glē resp̄le
detes et hāc claritatē habui apud
te (p̄usqz mūd? fierz) qz ad hāc
claritatē sicut ad exemplar mun
dum pfecti: creando. dispen
do. ornando. ppagādo et gubernā
do i esse nature grē et glorie. hāc
autē claritatē clāificare ē filij et
p̄ris asp̄s sancti mūdo p̄dicare
et ad credēdum inducere et hoc ē
qd̄ dicit p̄s. Exvtero autē lucifer
genui te. in splendoribz s̄ctorū
Judic. v. Qui diligūt te sic sol i
ortu suo splēd; ita rutilēt. sic ego
candor lucis eterne lucebit in cor
dibz fidelium vt onēs clari effici
antur. p̄. Cor. xv. Alia claritas
solis alia lune alia stellaz. stella
autē a stella differt in claritate.
Obiātur autē qz xp̄s in tali oraci
one videt̄ aliquid petere deo p̄ri
quod om̄ino supfluum est qz ip
se nullo indigz et sibi om̄ia pot̄ co
cedere. Ad hoc dicendū qz deus

nullo in se indigz sed nos sic est
clarificatio sui nomis hac autez
nos indigem? Ad hoc autē qd
dicit qd ipse sibi potest cōcedere.
Dicēdū qd ex pte sua hic nō indi-
g3 oracōe adiuuari. s; ex pte nra
adiutū maxime a ab illa pte ex
oracōe xpi de quo dicit **Heb. v.**
qd in ōmbus exaudit? est p sua
reuerēcia (**Manifestauit** nomē tu-
ū) hic incipit pars in qua petit
p apostolis a se electis quib? qz
duo petit **In** duas ptes diuidit
p̄mo nāq; aplis a p aplos in eū
credentib? petit in grā cōseruacōe
nē. secūdo aut in glā bñificacōez.
ibi: **P̄r** quos dedisti michi volo
vt ubi ego sum: **A**dhuc autez p
or baz diuidit in duas ptes **In**
qz p̄ma petit p aplis q sunt q̄si
semen salutis **In** secūda aut pe-
tit p eis qui credituri sunt p apo-
stolos ibi: **N**on p eis tm̄ rogo:
Adhuc p̄ma baz p̄cū diuidit i
tres **In** quaz p̄na allegat racōes
exaudiēde oracōis **In** secūda po-
nit specificacōez sue peticōis q̄tū
ad cōseruacōem in bono **In** t̄cia
determinacōez deprecacōis q̄tum
ad p̄seruacōez a malo. secūdum
ibi: **p̄r** scē serua eos: t̄ciū ibi: cū
eēm cū eis: racōes autem exaudi-
ende orōis sūt q̄tuor. p̄ma sumit
tur ex sermōis xpi cōseruacōe q̄e
p̄ conuictatis studiū p̄pter qd sunt
in bono cōseruādi. secūda sumit
a merito fidei. t̄cia sumit a me-

rito virtutis. q̄ta sumit a neāta
te desolacōis qua iā solacia cōser-
uātis destituūtur. **In** p̄ma baz
racōnū sūt tres p̄posicōes q̄ sūt
de p̄prietate bene studenāi in di-
uinis scz quaz p̄ma dicit qd ad
manifestacōem fuerūt t̄cies p̄do-
nei. secūda qd ad intelligēduz a
deo pati. t̄cia qd ad cōseruāduz
cōmissa tenaces fideles a obediē-
tes **In** hīs em̄ opatiua discipu-
loz cōsistit dispositiō. **D**icit ergo:
manifestauit nomē tuū: **N**omen
sic sepe dictū est d̄z qd notā facit
a ido nomē eandē facit implicite
noticiā quā diffiniciō facit explicite
a iō sēsus est. **E**go p̄ meipsum
manifestauit erudiēdo verbo. cōfir-
mando exēplo. p̄bando miraclo.
inspirādo spiritū s̄cō. d̄nis. p̄mō
strando reuelacōis luce: nomen
tuū: hoc est noticiā tuā qz
licet vt es deus vmbrialiter esses
ante hoc notus in iudea tamen vt
pater a diuine generacōis au-
tor per me es manifestatus **M**a-
th̄i. xi. **N**emo nouit patrem ni-
si filius a cui voluerit filius reue-
lare **J**ohan. p̄mo. **V**nigenitus
filius qui est in sinu patris ipse
enarrāuit: manifestauit autē (to-
minibus) racionabilibus a rāci-
one vtentibus qui se homines
ad ymaginem tuam creatos ex-
hibebant **E**ccl̄asticā. xvij. **D**eus
de terra creauit hominem a scōz
seipsum vestiuit illum virtute:

Alij enim se canes exhibebant latratibus contra me vel porcos luxuriosos de ditos quos demones a me intrare sunt permisi **Matth. viii.** Et ideo illis secreta noticie tue et sancta non commisi **Matth. vii.** Nolite sanctum dare canibus et margaritas nolite spargere ante porcos. sed hominibus solum qui lumene intellectus colunt cum quibus sapientia tua esse delectatur. **Proverbia viii.** Lutes in orbe terrarum et deliciae mee esse cum filiis hominum. (Quos dedisti michi de mundo) Secunda est propositio in qua notatur quod ad intelligendum a deo fuerunt patris et dicitur duo. scilicet patris ad hoc donacionem et patris in donacione patrem et ius dicit ergo: quos dedisti michi: **Iob. vi.** Nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum: intus cor ad intelligendum apertum et disponendo. propter hoc **Iac. p.** dicit Pater luminum quasi aut dicit **Dyonisi.** Ois processio luminum a patre luminum ad nos et in nos perveniens replet nos et congregat omnia interiora nostra ad lumen informacionem et sic trahit nos ad filium qui est splendor glorie patris ut dicit **Heb. p.** et sic per filium convertit nos et unit in simplicitate patris et sunt verba **Dyonisi.** hec omnia a patre mota manifestacionis luminum processio in nos optime et large perveniens nos replet et congregat et convertit ad patris unitatem et deificat super simpli-

citatem sic ego pater datus eos filio et per patrem convertitur ad filium **psal. viii.** Ecce ego et pueri mei quos michi dedit dominus. quia autem patre dederit subiungit cum dicit (tui erant) eterna predestinacione et preparatione (et) ex illo thesauro (michi eos dedisti) tanquam semen future ecclesie unde crescat tibi magna fruges fidelium. dedisti autem secundum patris iusticie conversionem ad me **psal. p.** nisi dominus reliquisset nobis semen sicut solamina facti essemus. sic ergo dedisti michi istos de tuo abundantissimo thesauro predestinatorum ut implerent totum orbem semine verbi tui **psal. xvii.** Qui ingrediuntur impetu a iacob florebit et geminabit israel et replebunt facies orbis semine: dedisti ego eos michi: in tempore hominum quos tecum possedi in predestinacionis eternitate et dedisti michi eos de mundo tanquam delibacionem de massa corrupta (et sermonem tuum servaverunt) ante sermonem auditum tenaciter in memoria sine oblivione fideliter intelligendo sine errore obediens implendo in opere sine peccati pravitate. De primo dicit in **psal.** Meditabar in mandatis tuis que dileximus. De secundo. **Thimo. ii.** Intellige que dico. dabit enim tibi dominus in omnibus intellectum. De tercio in **psal.** Servavi mandata tua et testimonia tua custodivi. Item in corde meo abscondi eloquia

tua vt nō peccē tibi. **O**biātur au-
tem hic qz qd dicit: **M**anifesta-
ui nomē tuum: videt esse impos-
sibile cū eo qd ante petiuit. **A**n-
te em̄ petiuit vt clarificaret nomen
p manifestacōez. **H**ic autē dicit
qz iā manifestauit. **S**i autē petit
qz manifestet tunc nō est mani-
festatū qz sic dicit qz est manifestū
qz nō manifestū que duo sūt im-
possibilia. **D**icendū est autē ad
h̄ qz manifestasse se dicit aposto-
lis petiuit aut vt clarificaret mū-
do p orbē qz vnū illorum est factū
qz p̄tentū alterū autē est futurū
qz vtrūqz hōz p̄t fieri. **A**dhuc au-
tē vltimū queitur q̄liter orat pro
apostolis. p̄destinati em̄ sunt illi
sicut dictū est qz sic oracōibz nō
indigēt. **A**dhuc autē **Joh̄. xvi.**
Non dico qz ego rogabo pro vo-
bis p̄rem qz modo orat pro eis qz
sic videt sibi esse stranū. **A**d h̄c
autē qz huiusmōi dicendū est. **Q**z
orat pro apostol̄ vt dictū est qz
licet sint p̄destinati tamē vt dicit
Gregoriū p̄destinati sūt vt iuuē-
tur oracōibz sanctorū qz est exē-
plū gregoriū qz licet p̄destinacōe
qz p̄missiōe firmatū sit qz in ysa-
ac nōdum esset semē abrahe. tñ
depcabatur ysaac p̄ vxorē suā eo
qz essz sterilis qz exaudiuit eū qz de-
dit cōceptum rebeccē. **Gen. xxv.**
Sic ego p̄destinati sunt vt p̄de-
stinacō eorū oracōibz sanctorū
adiuuēt qz sic etiā est hic. **T**ribz

ego de causis orat p̄ ipsis scz p̄de-
stinacōem ipsorū q̄tum ad salu-
tis effectuz adiuuādo p̄ exemplū
ad orādum erudiēdo qz solacōez
ap̄lis p̄ suū affectū ostensū imp-
ciēdo sic ergo orat p̄ ap̄lis vt di-
ctū est. **(Et nūc cognouerūt)** **S**e-
cunda racō est qz sumit a merito
crediti sermōis. **D**icitur autē in
hac racōe tria. **D**icit em̄ qz mis-
erū fidei cognouerūt p̄ qd cognou-
erūt qz qualiter. dicit ergo. **E**t
nūc. **I**n hoc tēpe p̄sentis gracie
cognouerūt p̄ fidei cōsensuz (qz
ōmnia qz dedisti michi) substācia-
liter qz etnalit̄ me gnādo. **(A**bs-
te sūt) sicut ab autore d̄me gnā-
ciōis mee. hoc est ei qd isti cognou-
erūt vidēdo gloriā meā. **Joh̄. p̄.**
Vidimz gloriā eius qz. **ij. pet. p̄.**
Nō indoctas fabulas secuti anū-
ciamz vob̄ dñi nostri ih̄u xp̄i vir-
tutē h̄ speculatoēs facti illi? m̄g-
nitudis. **A**capiēs ei a deo p̄re ho-
norē qz claritatē voce delapsa ad
eū a maḡfica gl̄a tu es fili? me?
dilect? **S**ic ergo cognouerūt qz
ōmnia qz dedisti michi in q̄bus cla-
rificari de deo abs te sūt sicut ab
autore. **P**er qd at cognouerūt sub-
dit (qz verba) mea de clarificaci-
one mea qz tua (qz dedisti michi)
ppalanda in mūdo (dedi eis) vt
fidelibz m̄stris vn̄ gloriat̄ ap̄ls
p̄. **T**himo. i. **F**idelē me existima-
uit ponēs i m̄steio. p̄. **Cor. iij.**
Sic nos existimet hō vt m̄stros

xpi et dispensatores ministeriorum
dei. **H**ic iam querit inter dispen-
satores ut fidelis quos inueniatur
qui enim depositum custodit hic est fi-
delis. deinde tangit qualiter per hoc
ad cognitionem fidei venerunt dicentes
(**E**t ipsi acceperunt) prebendo vobis
assensum (et) per assensum verborum
(cognouerunt in eum) et indubi-
tater (quia te) per generacionem (exi-
it) hoc enim totum erat verbi virtu-
te aduertendo. sic **Joh.** viii. nota-
tur est. quia verbum christi virtute sua
plus importat quam significacionem
et ideo dicit **Joh.** viii. Quare lo-
quelam meam non cognoscitis ego
enim a deo processi et veni. **iii. Re. v.**
Naaman per virtutem operatur cognosces
sermone domini in ore bel-
zi. **pphete** dicit vere scio quia non sit
deus in vniuersa terra nisi tuus deus
israhel (et) sic ex virtute sermone
me vere filium tuum esse percipientes
(crediderunt) per fidei lumen (quia tu
me misisti) in mundum et sic per virtu-
tem verbi in effectu processione et
nam cognouerunt et cognoscentes
illam crediderunt missionem tempora-
lem ad sanctificandam creaturam
Joh. xi. **E**go credidi quia tu es cri-
stus filius dei viui qui in hunc mun-
dum venisti (ego pro eis rogo) ter-
cia ratio que sumit a merito virtutis
digni enim sunt ut deseruent in bo-
no **E**t in hac ratione dicit quatuor quia
primum est discretio istorum a mundo
qui in maligno positus est. secu-

dum qualiter a mundo sunt segregati. **tercium** est qualiter dando patrem fi-
lio ipse ab ipso quod dedit non desti-
tuit. **quartum** est qualiter noticia filij
in hoc clarificat. dicit ergo: ego
pro eis: ut omni virtute dignis: ro-
go: interpellas apud te. **Heb.** ix.
Ingressus est in ipsum celum ut appa-
reat nunc vultui dei pro nobis. **Ro.**
viii. **I**hs christus qui mortuus est et
resurrexit qui est ad dexteram patris
qui etiam interpellat pro nobis (non pro
mundo rogo) quia mundus hoc sumit
per affectu mundano cum vo-
luntate permanendi. hic enim mundus
non est dignus exaudicione et extra
oracionem operatur. **Jac.** iii. **Q**ui
voluerit esse amicus huius mundi inimicus
dei constituit. **scilicet** extra est quod
dicit **Matth.** v. **O**rate pro persecuti-
bus et calumiantibus vos. **propterea**
mundus magis indiguit oracione
quam apostoli. ergo pro mundo quam
pro apostolis orare debuit. **A**dhuc
in cruce pro mundanis oravit cum
dixit. **pat** ignosce illis quia nesciunt
quid faciunt. **Lu.** xxiii. **A**d hoc di-
cendum quod mundus quicquid modis fu-
nit. **uno** modo pro eo quod vere est mun-
dus a mundicia dicitur in mente di-
uina qui dicit mundus archetypus
vnde **Boetius** in de solacione plibie.
Mundum mente gerens pulchrum
pulcherrimum ipse. **similiter** yma-
ginem formans. **A**liquando dicitur
mundus creatorum vniuersitas. **Jo.**
pimo. **M**undus pro ipso factus est.

Aliquā dicit mundus minor q̄ mi-
crocosm? vocat homo scz cū mise-
riā penalitatis sic Jo. xvij. dicit hī
in mūdo sūt ego ad te venio Jo.
xvi. Exiui a patre et veni in mundum
quāto dicit mundus natura cū mise-
ria et culpa et obstinacōe siue in-
duracōe p̄. Jo. v. Totus mundus
in maligno posuit et p̄ illis nō va-
let orō et sic dicit hic: nō p̄ mūdo
rogo: p̄. Jo. v. est patris vsq; ad
mortē et nō dico vt p̄ eo roget q̄s
p̄. Re. ij. Si in deū peccauit vir
q̄s orabit p̄ eos (h̄ p̄ hīs q̄s de-
disti michi) de mūdo p̄ gr̄ae tue
applicacōez p̄ hanc em a mundo
damnando sunt segregati et hoc
est quātuz Rō. viij. Quos p̄desti-
nauit et presciuit cōformes fieri
ymagi filij sui b̄s et vocauit. q̄s
autē vocauit illos et magnifica-
uit (qz tui sūt) p̄destinacōe eter-
na Deu. xxij. Oēs sancti in ma-
nu eius sūt Sap. xv. si peccaueri-
m? tui sum? scientes magnitudi-
nē tuā et si nō peccauerim? sc. m?
qm̄ apud te sum? computati (et
mea om̄ia tua sunt) hic tercō tan-
git qualif̄ pat̄ dādo filio eo qz
dedit nō destituitur (et om̄ia tua
mea sunt) p̄ generacōem substā-
cialē michi cōmunicata: et mea
tua sunt: p̄ inseparabilitatem s̄be-
tibi v̄nita. Jo. x. Ego et pat̄ vnū
sumus Itē. xvi. Omnia quecūq;
habet pater mea sūt Item. vij.
Mea doctrina non est mea s̄ a?

qui misit me pat̄s (et clarificat?
sum in eis) quartū est qualiter
noticia filij in hoc clarificat. Qz
autē in p̄terito dicit se esse clari-
ficatū in illis intelligit. qz h̄m gr̄a
cōez eternā h̄m quā ab et̄no pos-
sedit claritatē in om̄ib; q̄ sūt pa-
tris vel forte qz etiā h̄m hūanam
naturā clarificat? ē i noticia ap̄lo-
rū q̄ viderāt eius gl̄az q̄ s̄m gei-
ti a pat̄e Qz autē iterata vice h̄ pa-
trē petiuit in hīs clarificari qua-
si nō dū sit sc̄m in noticia pat̄is fie-
ri catholice ecclēe p̄ ap̄los ouertē
de sic in p̄cedentib; est determina-
tū et hoc est qd̄ dicit in hac racōe
(Et iam nō sū in mundo) hic iā
pit̄ quāto racō q̄ sumit a racōe idi-
genē qz iam seruatore et guber-
natore destituunt et hoc ē: Et iā
h̄gt nūc p̄p̄inquū p̄nti in futuro
qz imminēbat tēp? passiois de q̄
loquit̄ sic iam facta sit p̄pter cer-
titudinē et iō dicit: iā nō sū in mū-
do: auz eis p̄ntia corpali Jo. xvi.
Relinquo mūdū et vado a pat̄em
(et hī in mūdo sūt) pat̄es mor-
sib; lupoz Mat. x. mitto vos sic
oues in medio lupoz Marc. vi.
Eūtes in mundū vnūq; p̄dicate
euā. om̄i crea: qz (et ego ad te ve-
nio) Jo. xx. Ascēdo ad pat̄em meū
et pater deū meū et de. x. et iō so-
lacō corpali p̄ntie mee sūt desti-
tuti Jo. xvi. vado ad eū q̄ me mi-
sit J. xiiij. ego ad pat̄em vado et qd̄
cūq; pat̄em p̄dentis ego faciam.

(pater sancte) positis ratiōib? q̄
bus exaudiēdus est p̄ eis: ponit
oracōem **D**icitur autē tria. scz i
uocacō pr̄is. mod? petitiōis et de
claracō petiti. **I**nuocacō notatur
in hoc q̄ dicit: pater sancte: et q̄
dicit: pr̄: dicit p̄pter naturalis di
lectōnis affectū **J**oh̄. iij. pater di
ligit filiū **Q**z autē dicit: sancte: idē
est q̄ fortis. ideo dicit qz fortis ē
ad seruādum **R**ui. xxiiij. **C**uius
fortitudo est sic innocētis (ser
ua eos) custodiendo in bono et b̄
(in nomine tuo) hoc est in noti
cia tua vt p̄dicādo hanc p̄sperē
tur **P**s. **C**ōserua me dñe quomi
am speāui in te **Y**sa. xlix. **I**n um
bra man? sue p̄texit me **S**ap̄. iij.
Justoz anime in manu dei sunt
et nō tāget illos tor. ma. (q̄s de
disti michi) p̄ fundamētis ecclē
p̄ eos fundande. **P**s. **F**undamē
ta eius in mōtib? s̄ctis. **S**i em̄
fundamēta stererētur totū ruet
Lu. xxij. **E**go rogauī p̄ te vt non
deficiat fides tua. (vt sint vnū)
vnitate fidei concordie et pacis et di
lectōis et doctrine **D**e vnitate fidei
Eph̄. iij. vn? dñs vna fides vnū
baptisma. **D**e concordia **C**ant. vi.
vna est columba mea **D**e vnita
te pacis. **P**s. **I**n pace in idip̄sū.
De vnitate dilectōis **A**ctu. iij.
Multitudinis credēcium erat cor
vnū et ai vna **D**e vnitate doctrine
P. **C**or. p̄. **I**dip̄sū dicatis ōnes
et nō sint in vobis scismata. **O**m

nia hec in s̄ctis facit vnitas spi
ritus **E**ph̄. iij. **S**ollicite seruaē
vnitate spirit? in vinculo pacis
sic ergo: sint vnuz: (sicut et nos)
sic similitudinē notat nō eq̄lita
tem. qz sic dicit **H**ylari? pat̄ et fi
lius vnitate habent substācie et
consonācie voluntatis. s̄ apostoli
nō p̄nt esse vnū nisi p̄sonan
ciā p̄. **C**or. vi. **Q**ui adheret deo
vn? spiritus ē. vel dicat q̄ pater
et filius et spiritus sc̄s nō tm vnū
sunt substācialit̄ et consonāciā
volūtatis. s̄ etiā sunt quadaz na
tura vnū s̄m q̄ natura dicit ex q̄
pullulat pullulās. sic em̄ sūt vnū
in virtute seminati verbi vt illō
pullulet in cordibus audiēcium
ap̄los et in hac virtute vnū tur
eis apostoli qui ad idē seminādo
opantur sic dicit p̄. **C**or. iij. qui
plātat et qui rigat vnū sunt **F**or
te iste ē intellect? lr̄alis sicut dicit
tur rustici opus vinri et vnū fieri
cū virtute nature semis qm̄ ope
rusticano semē germinat p̄. **C**or.
iij. **A**diutores xp̄i sum? dei agri
cultura estis (Cū eē ap̄s eos)
hic incipit ps̄ que est de dep̄ca
one in p̄seruādo a malo. habet
autē tres p̄tes. i. quaz p̄ma ora
ciōnis istū tangit necitatem. **I**n
secūda autē obsecracōis modū et
utilitatē ibi: **N**ō rogo vt tollas
eos de mundo: **I**n tercia autē sb̄
iungit exaudiōis oportunitatez
et cōgruitatem ibi: **S**icut tu me

missi in mundū: p̄ma vero h̄az
s̄m duas dep̄candi nec̄itates **I**n
duas diuidit̄ d̄as. vna ē qz ne
cesse est eos seruari a malo q̄ suo
exteriori desolant̄ seruato ē. alia
est qz nec̄e est seruari eos q̄s mū
d̄ p̄sēq̄tur a h̄ec inc̄ipit̄ ibi: ego
dedi eis sermōez tuū q̄c. **I**n p̄na
h̄az dicit̄ duo in quoz p̄mo dicit̄
q̄tūm diligēf̄ custodiuit̄ apo
stolos a credētes q̄d̄iū fuit̄ cum
eis in corpali p̄n̄cia. **I**n secundo
ōndit̄ qualif̄ recedēs ab eis indi
gēt̄ p̄ris sapiēcia a custodia ibi:
Nūc̄ at̄ ad te v̄io **I**n p̄mo dicit̄
tria. scz̄ circa custodia ostēdit̄ di
ligēciam a pietatē. circa serua cō
nem fidelitatē. circa custodiē a ser
uacōnis effectū ōndit̄ p̄fectū ip̄o
rū. dicit̄ ergo: **C**um eēm cū eis: p̄
sencia corpali mortali (ego) ōm̄
diligēcia (seruabā eos) **C**auens
eos a malo a a sc̄adal̄ q̄tūm p̄
statu animalitatis eoz a infirmita
tis sufficiebat **A**p̄c̄. iij. quia ser
uasti verbū paciēcie mee ego ser
uabo te ab hora tēptacōis hoc pe
tim? **M**at̄. vi. **E**t ne nos iducas
in tēptacōez. s̄ libera nos a ma
lo **I**do **M**at̄. xxiij. **C**ōpatur gal
line que infirmat̄ ad effectuz̄ cu
stodie pulloz q̄ se piculis expoīt̄
p̄ pullis q̄ alis pullos colligit̄ a
p̄tegit̄ **Q**uod̄ēs voluī a gregare
filios tuos quēadmodū gallina
congregat̄ pullos sub alis a no
luisti (in noīe tuo) **E**cce pietas

custodie. in noīe em̄ p̄ris serua
re est noticiā nomis d̄im q̄ pat̄
est in eis custodire. h̄ac autē fili
us in eius verbis pl̄tauit̄ a miā
culis cōfirmavit̄ vt̄ firmiter ser
uaretur. **A**b hac seruacōe fuorū
didit̄ saluator̄ qz saluat̄ a pericu
lo a seruat̄ ne in piculuz̄ inc̄dāt̄
Psal̄. **C**ustodi me d̄ne vt̄ pupil
lam oculi sub vmbra alaruz̄ tua
rum p̄tege me. **I**saiē. xlix. **S**ub
vmbra man̄ sue p̄tegit̄ me hoc ē
in refrigerio sue p̄teccōis siue ser
uacōnis. **C**ant̄. ij. **S**ub vmbra
illius quē desiderauerā sedi a fru
ctus illius dulcis guttur̄ meo.
(Quos dedisti michi) tangit̄ cu
stodie fidelitatem. **E**t ideo quos
dedisti michi homini in me credē
tes (custodiui) fideliter tāq̄ depo
sitū apud me thesaur̄. p̄s. **E**cce
nō dormitabit̄ neqz dormiet̄ qui
custodit̄ israhel. est autē seruacō
a malo. custodia autē in bono
cepto ne elab̄at̄. iij. **R**eguz̄. xx.
Ideo dicit̄ ad prelatos quibus
suos committit̄ **C**ustodi virum
istum. quia si elapsus fuerit de
manibus tuis erit anima tua p̄
anima illius **C**ustodit̄ enim su
os per seipsum. **J**ob septimo. **O**
custos hominuz̄ quare me posui
sti contrarium tibi a factus sum
michimetip̄si grauis? **C**ustodit̄
per angelos **V**isayē. lxij. **S**uper
muros tuos constitui custodes
tota die ac nocte non tacebunt.

Custodit p̄ p̄cepta legis **Provi-**
iii. Custodi legem meam et custo-
diet te dilige eam et seruabit te.
custodit nos p̄ nos̄ip̄os. **ij. p̄f-**
vlf. Custodite uosmetip̄os ne i-
sapienciā errōe seducti ex̄idatis
a p̄p̄a firmitate (Et nemo ex eis
perijt) tangit hic effectus et p̄fectu
p̄fuisse custodiā et seruacōez. q̄z
nemo ex eis datus michi a te pe-
rijt (michi filius perdicōnis) sc̄z iu-
das de quo dicit math̄. **xxvij. q̄**
abijt et laqueo se suspēdit **Actu.**
p̄mo suspensus crepuit medius
et diffusa sūt om̄ia viscera eius. h̄
autē dicit filius perdicōnis. q̄z p̄
p̄ria uoluntate formauit se i for-
mā perdicōis p̄ perdicōem et seip̄m
p̄didit p̄ desperacōem de eo p̄sci-
tam (ut scriptura impleat) nō
notatur p̄ diuicōez causa final̄
sicut sepe dictū est. h̄ adiunctiua
p̄sciencie q̄ in ip̄s̄ signat ad eue-
tuni sequētem ex im̄q̄ et p̄pria iu-
de uoluntate et dyaboli suasionē
Scriptura autē h̄c ē in p̄s̄. **De-**
us laudem meā ne taceris **Fiāt**
dies ei? pauci et ep̄atū ei? accipi-
at alter. sic dixit petrus **Actu. p̄.**
Sed obiāt de hoc q̄d dicit **Jo-**
vi. multi discipulor̄ abierunt re-
tro. h̄ ad hoc dicendū ē q̄ nullus
retro abijt finaliter qui ex p̄de-
stimacōe p̄ris filio datus fuit. h̄
est ergo q̄d dicit (Nunc autē ad te
uenio) **Est** autē racō quā hic po-
nit sumpta ex destitucōe custo-

die quā habuerit in mem̄ie au-
tē: imminēte iam passiōe: ad te
uenio: p̄ resurrectōez et ascēsiōez
et triūphuz et reduco ad te quos
p̄didisti in p̄mo p̄ntē. p̄s̄. **Ascē-**
dens in altū captiuā duxit capti-
uitatē dedit dona hominib̄. (Et h̄
loquor) ad consolacōez ipsorū (in
mūdo) in quo adhuc sū p̄ corpo-
ralem mōrilitatē huius p̄nciaz (ut
habeant gaudiū meuz) p̄t q̄d
ego paciar **Job. xij.** p̄posito si-
bi gaudio sustinuit crucē (imple-
tum) quo ad effectū uerfionis
redemptor̄ (in semetip̄s) hoc ē
in fructu perdicōis eor̄ **Ego** dedi
eis et secūda est racō sūpta ex p̄-
secucōe qua p̄secut̄ est eos mū-
dus. **Dicit** autē duo sc̄z causaz p̄-
secucōis et eā quā ad mundū ha-
bent dissimilitudinē. **De** p̄mo di-
cit (Ego dedi eis sermonē tuum)
et hoc est eis causa persecucōis
Job. xxix. **Stallabat** super eos
eloquiū meū. sermo autē iste da-
tus est eis ut thesaurus fidei de-
posito custodiēd̄. **puer̄. iij.** **Cu-**
stodi eloq̄a mea i medio cordis
tui vita em̄ sunt custodiētib̄. ea
q̄z ergo: dedi eis sermonē tuum:
ideo statim (et mundus eos odio ha-
buit). **ij. Thi. iij.** **Oēs** qui pie ui-
uere uolūt in xp̄o p̄secucōem pa-
cientur. sermonē em̄ tuum p̄seq̄-
tur mundus plus q̄ eos **Luc. vi.**
Beati eritis cū uos oderit hoies
et aui sepauerit uos et exprobi-

(qz nō sunt de mūdo) a hoc sūmo
tu? efficit qz se a mūdo qui ī ma
ligno positus est sepauerūt **Jo.
xv.** Si de mūdo fuissetis mū
d? qd suum erat diligerz. h? qz nō
estis de mūdo ideo odit vos mū
d? Nec est strariū quod an dcm
est quos dedisti michi de mūdo
qz hinc inde aliter a alit sumitur
mūd? pmo qn eos de mūdo crī
sto dedit tūc eos a mūdo separa
uit **Rō. p.** Segregatus in euan
geliū dei qd ante pmiserat p scū
ptuās sctas. segregatus ei nō
esset nisi a mūdo sepatus esset
Gal. pmo. qui me segregauit ex
vtero matris mee a vocauit p grāz
suā. hoc est a mūdi concupia sepa
uit (sic a ego nō sum de mūdo)
sicut nō dicit omnino est eq̄litas
signū qz xps natus ē segregat?
ita qz nūq̄ fuit de h? mūdo Apli
aūt p sacrm regnācōis sūt segre
gati ita qz aliqui de hoc mūdo fu
erūt Tales ergo qz custode sunt
destituti sū corpalem pnciam a
sunt in psecucōe mūdi sunt a te
seruādi. **p̄s.** Tibi em derelict? ē
pauper pupillo tu eris adiutor.
Joh. vij. Nō pōt mūd? odisse
vos me autē odit. qz ego testio
niū phibeo de illo qz opa illi? ma
la sūt (Nō rogo) hoc ē forma pe
tucōis simul a utilitas. Forma at
petucōis siue obsecracōis a utili
tas tangit in duob? scz in p̄sua
cōe a malo in affectu a a p̄serua

ciōne a malo in intellectu De pri
mo dicit duo. ostendit em pmo
utilitatē a subinfert obsecracōez
dicit ergo: Non rogo (vt tollas
eos de mūdo) sicut tulisti enoch
a nō inueniebat qz tulit illuz de
us a sicut tulisti helyā. **Regū
ij.** Ascēdit helyas per turbīnē in
celum **2ap. iij.** Raptus est ne
malicia mutaret intellectum illi
us. hoc ego modo nō rogo vt tol
las eos de mūdo. qz hoc nō eēt
vtile cum ipsi sint tanq̄ semē fu
ture ecclesie. qz sicut dicit **Eccā.
xliij.** Qui de illis nati sunt reliq̄
runt nomē narrādi laudes eoruz
Ysa. lx. Semen plantacōis mee
opus man? mee ad glouificand
minim? erit in mille a puul? i gē
tem robustissimā **Ysa. iij.** Erit
germen dñi in magnificēcia et
gloria a fruct? terre sublimis (h?
vt serues eos) p grāciā p̄uenien
tem a subsequētem (a malo) p̄cā
ne inādat illud in affectū qd af
fectum eoruz puertat **Deut. xxxij.**
**Circūduxit eum a dicit a custo
diuit q̄si pupillā oculi sui 2ap.
deāo.** Custodiuit illuz ab inim
cis suis a a seductorib? tutauit
illum ac. a sciz quoniam omni
melior ē sapia. bñ autem dico qz
serues eos a malo qz h? cōgruū ē
qz (de mūdo) maligno (nō sūt)
sagregāte eos amore tuo de mū
do. **Galathas sexto** Michi mun
dus crucifixus est a ego mūdo.

(sicut et ego) p similitudinē non
per eq̄litate p naturam et assumē
tem et assumptam (Nō sū de mū
do) maligno **Joh. iij.** Qui de tra
est de terra loq̄tur qui de celo ve
nit sup oēs ē **Joh. xvij.** Regnū
meū non ē de hoc mūdo (Sāctifi
ca eos) for̄ obsecracois est q̄tū
ad p̄seruacōez ab erroē i intelle
ctu et hoc est qd̄ dicit sanctifica h̄
est confirmatio eos (i veritate) doctri
ne et vite et fidei et iudicij. qz tunc
error in eis locū nō habebit p̄s.
Cōfirma hoc de? quod opatus
es in nobis vel **Sāctifica** hoc est
emūda corda eorū ut videant ve
ritatē. qz sanctificatio mūdacio ē
Math. v. Beati mūdo corde qm̄
ip̄si deū videbunt **Sic** ergo pur
gatis errorū tenebris in veritate
sanctificant̄ prima. **Cōz. p̄mo.**
Factus est nobis sanctificacō et
iusticia et redempcio **De** veritate
que ē reditudo sola mēte p̄cepti
bilis dicit in p̄s. p̄ncipiūz verbo
rū tuorū veritas. verbū em̄ dei ē
p̄ncipiūz om̄is veritatis cui quic
qd̄ mensurat̄ verum ē pro certo
et falsitatis et erroris argui nō po
test vnde qui se eloquio dei mē
surauit dixit. **psaie. xxxviii.** Obse
cro dñe memēto quomō ambu
lauerim corā te in veritate et i cor
de p̄fecto et qd̄ bonū est in oculis
tuis fecerim sic ergo sāctifica eos
in veritate (**Sermo** em̄ tu? veri
tas est) q̄ ē reditudo cordis tui

que p̄ma est reditudo q̄ curua es
se nō potest et ideo confirmatus in
illo nullo erroē deflectit **p̄u. viij.**
Iusti sunt om̄es sermones mei et
nō est in eis prauū quid atqz per
uersū **Sicut** ei dicit **Crisostom?**
Recta dogmata sanctificāt aiām
(**Sic** tu me misisti) hic dat du
as racōes exaudiēde oracōis vnā
quidē sumptā ab apl̄is et aliam
sumptā ab opere redēptoris **Ex**
pte autem ap̄loz est ista **Quia**
sicut tu me misisti (in mūdū) ad
reducendū ad te mūdū et sancti
ficandū **Joh. iij.** **Sic** de? dilexit
mūdū ut filiū suū v̄nigenitū
daret ut om̄is qui n̄c **Gal. iij.**
Misit deus filiū suū in mūdū ut
eos qui erant sub lege n̄c (rege
eos) ad idem officiū vt vicarios
meos (nisi in mūdū) ad mūdūz
duertēdū **Math. x.** **Eccc** ego mit
to vos n̄c **Luce. x.** **Ite** ecce ego
mitto vos **Marc. vltimo.** ite in
mūdū v̄niuersū p̄dicare euāge
liū om̄i creature. hoc ē ergo p̄ma
racō exaudiēdis. qz ad vtile et pe
riculosum eis in corpe mittunt̄
et iō d̄ma indigēt custodia (**Et**
ego p̄ eis sāctifico me ip̄sū) p̄az
est em̄ qd̄ dicit **Sāctifico** cū tamē
idē sit sensus. dicit em̄ **Crisosto**
m? qz sicut antiquit? offerebāt
sacrificia ad eoz sanctificacōem
pro quib? offerebant̄ ita etiam
xp̄us obtulit se ut sanctificaret
suos et in hoc sanctificauit se pro

Ecce quod bonum et quod iocundum habita
re fratres in unum. sic ergo in nob
viventibus omnes unum sint. ps. In
veniēdo populos in unum. qd (vt
mundus totus credat) uersus p
dicatione eorum (qz tu me misisti)
sic enim omnes unum erunt. **Iob. xi.**
Ihesus mortuus erat p gente
et non tū p gente svt filios dei q
dispersi erant congregat in unum
Per hoc enim q eundem omnes me p
dicant tēū et nō diuiduntur scil
matibus a seipsis mundus accipit
fidei veritatis fidei. qz nō discors
sum a te: sed qz tu misisti me: vt
claritate nominis quo pat es mū
do manifestare. **ps.** Nō nobis
dñe nō nobis qd. hāc vinitate p
fessus ē paulus. **ij. Cor. xij.** Nōne
eodem spū ambulauim? Nonne
eis dē vestigijs? **V**ed obiāt qd i
diget xps qz ita deuote et instans
erat pro pdestinatis cū ipse dicat
Iob. x. Non recipiet eos qsqz de
manu mea ego et pater unum su
m? **V**ed ad hoc iam dudum re
spōsum ē ex dictis **Aug.** et **Gre
gorij** qz ita pdestinatum est qz pde
stinatio qd tum ad effectum orōe
xpi et scōz adiuet (et ego claita
tem) hic tāgitur exaudicōis ra
tio et dicuntur hic duo sū duas
racōnes. vna est qz claritate quā
filius mūdo exhibuit et quā a pa
tre accepit ap̄lis dedit et iō exau
diri debz p eis. secūda autē sumi
tur a fructu exaudicōis. qz ex hoc

edificabit mundus ad fidem **Cl**
aritas aut quā filius accepit a pa
tre et dedit ap̄stolis et est in mei
to et p̄mio **I**n merito quidē ē tri
plex scz ptatis ad miracula faciē
da quibus inducātur homines ad
fidem sapiēcie ad documēta quibus
veritas fidei explicatur et firmet
p̄. **Cor. p.** **J**udei signa petunt et
greci sapiēciam querūt **E**t claita
tem ptatis dedit **Luce. ix.** **D**edit
eis ptatem sup omnia demonia et
vt languores curaret et p hoc ha
bent pticipacōez claritatis dñe
et iō. **ij. Cor. iij.** dicit ap̄s i apo
stolis et ministris noui testamē
ti eē hāc claritatez pl? qz in moy
se in quo claritas vultus apparu
it **Exod. xxxij.** sic dices **Q**z si mi
nistratio mortis lris deformata i
lapidibus fuit in glā ita vt nō pos
sent intēdere filij israhel in faciēz
moysi ppter gloriā vultus eius
q euacuat quō non magis mini
steriū spūs erit in glā. **N**ā si mi
nisteriū damnacōis in glā ē ml
tomagis abundat ministeriū iu
sticie in gloria **N**āz nec clarifica
tur qd claruit in hac ppter excel
lentē gloriā **E**x hoc patz qz sicut
deus clarificauit moysen dādo
sibi ptatem in ministerio veteis
testamenti qd est ministeriū dā
nacōis et lre qz multomagis clai
ficauerit xps dādo ap̄stol̄ eis
ptatem in ministerio noui testa
menti qd est ministeriū spiritus

et gratia quod nulla est claritas moysi
si comparata ad excellentem gloriam apostolorum.
Et de splendore huius potestatis parum infra nos omnes reuelata
facie gloriam domini speculariter in eadem
demum ymaginem transformamur tamquam
quod a claritate in claritatem tamquam
a dei spiritu et haec est claritas potestatis.
Est autem claritas sapientie de qua dicitur
Papa. vi. Clara est et non quae marcescat sapientia quam dedit
eis ad defensionem veritatis. **Luce. xxi.** Dabo vobis os et sapientiam
cui non poterit resistere et contra omnia aduersaria
viri. Est tertia claritas in splendore virtutis in opere. **Iudicium. v.** Qui diligunt te sicut sol in ortu suo
ita rutilent. sequitur autem istas claritates claritas
immortalitatis in primo et hanc tangit gloria.
per. **Cor. xv.** alia claritas solis alia lune alia claritas stellarum sic erit
resurrectio mortuorum. De his ergo omnibus dicit loquens Christus
Et ego ac si dicat. Congruum est auidiri me per
eis orantem quia et ego dedi eis tamquam
nouum testamenti ministris claritatem potestatis
in signis et sapientie in documentis in veritatis
confirmacione et virtutis in operis splendore
et has claritates dedi in re in spe autem dedi claritatem
immortalitatis in futura beatitudine ubi in
dispari claritate erit par gaudium (quam dedi
tibi dedi eis) dicit michi homini quia per
vniuersum dedi tibi potestatem

claritatis per sapientie et virtutis implecionem
dedisti in claritate sapientie et virtutis. **vn Criso.** dicit
Claritatem vocat eam que est per signa
et que est per documenta. et sic dicit **Job. xii.**
Et clarificauit et iterum clarificabo. **Qz** enim dicit clarificauit
intelligit quod Christum in se glorificauit.
Qz autem dicit iterum clarificabo intelligit quod
in apostolis iterum clarificabit (vt sint vnus). **Ex**
enim istius claritatis a filio receptione vnus
sunt in spiritu inter se et ad Christum cuius
spiritus has in eis operatur claritates sic. **iii. Re. ii.**
Requieuit spiritus helye super helyzauz et in illo
spiritu vnus sunt cum filio et patre qui operantur
in eis et nexu vniuersum illarum claritatum et
spiritus (sic et nos) pater et filius in nexu eius
dei spiritus (vnum sumus) et tangit modum
istius vniuersum dicens (ego in eis) per claritatis
spiritum (et tu in me) et per consequens etiam
tu in eis per eundem claritatis operatum spiritum.
(vt sic sint consummati in vnus) quia tibi per
spiritum potestatis et veritatis et bonitatis vniuersum.
quia in te est consummata omnis reductio vniuersum
tatis. **vn Cris.** haec est magna gloria vt sint vnus
et in signis maior gloria est. sic enim et deum
amiramus qui non est contentio atque discordia
apud naturam illam et maxima est gloria ita
huius hinc efficiuntur clari. **Can. vi.** vna est
cor meum pfecta mea pro enim et filii
veniunt et mansionem apud eum

faciunt sicut dicit **Joh. xiiij.** Si
aut palmes manet in vite patris
grae et sapientie sicut trabes. et si
aut dicit **Joh. xiiij.** Pater in me
manens ipse facit opera. ita pater in
filio in eis manens ipse opera facit
et sic perficitur unitas dei et eorum
et descendit unguentum a capite in
barbam et in vestimentum in omni ve
stimenti. **Col. iij.** Ante omnia mu
tuam in vobis caritatem habentes quod
est vinculum perfectionis (ut agno
scat mundus) hic est fructus huius
date claritatis. quia per hanc clari
tatem data ipsi rogo te: ut agno
scat mundus: hoc est omnis homo.
quia propter illum mundus factus est **Mar.**
vlti. predicare euangelium omni crea
ture **Eph. iij.** Michi autem omnium san
ctorum minimo data est gratia haec pre
dicare in gentibus inuestigabiles
divinitas christi et illuminare omnes san
ctos qui sunt dispensatio sacramenti
absconditi a seculis in deo et sic cla
ritas data eis omnes illuminat et sic
cognoscat mundus (quia tu me misisti
sti) et quia ego a te missus eandem
claritatem a te accepi nec in prin
cipe demoniorum aliquid operatus sum
et sic spiritus claritatis arguet mun
dum de peccato infidelitatis (et) ite
rum mundus cognoscat quia tu (dilexi
sti eos) **Fundetur** in eos claritatis
spiritus (sic et me dilexisti) hoc est ad
quod me dilexisti hoc est ad mun
di illuminationem. sic me misisti ve
ram lucem que illuminat omnes homines

nem venientem in hunc mundum
Sap. vii. per nationes in animas
sanctas se transfert amicos dei et per
phetas constituit neminem diligit
deus nisi qui cum sapientia inhabitat.
hoc est ergo quod dicit (Pater quod
dedisti michi) hic in ultia istius
capituli parte suis in gloria petit christus
beatitudinem siue beatificationem. et tan
guntur hic duo scilicet petitio orationis
et ratio exauditionis ibi: pater iu
ste mundus te non cognovit. **In** pri
mo horum dicitur quia quod scilicet que ro
gat: pro quibus rogat. quid. qua
liter et horum causa. **De** primo dicit
Pater cuius nomen dulciter invocatur
cum fiducia impetrandi nominatim
deote requirit. **De** primo per petrum
et iacobum gustastis quem dulciter est
dominus **De** secundo **Luxi.** si vos cum
fistis mali nostis bona data dare
filiis vestris: quanto magis pater ve
ster de caelis dabit spiritum bonum pe
tentibus se **De** tercio dicit **Ysaie**
lxiiij. **Nunc** domine pater noster es tu
nos vero lutum et tu fictor noster et
opera manuum tuarum omnes nos ne
irascaris domine satis: quos dedisti
michi: de thesauro eterne predesti
nationis tue **Joh. xvij.** **Tui** erant et
michi eos dedisti (volo ut ubi
ego sum) in gloria beatitudinis in
equalitate tua secundum deitatem et in po
terioribus hominibus secundum humanitatem
(et illi sint) **Et** quia hoc patet est quia
et mali et miseri sunt ubi sum ego
et ubi cumque sum ideo addit (mecum)

vt notet societas in fruendo. qz b
qz dicit meam notat in xpo prin
palitate. h in iphis notat associa
comis in voluto aformacoem. vn
Aug? - Esse cu illo magnu bonu
est. na miseri ee no pnt mhi vbi
ille est q vbiqz est. bti vero sunt
cum illo q fruendo illi adherent
hoc est ergo petitu. Sed obicit
de hoc quod dicit apostol? - pma
• **Thimo. vlt.** - Lucem inhabitat iac
cessibile. in luce aute inaccessibi
li nulla creatura ee potest ergo n
possunt secū ee vbi ipse e. Ad hoc
aute dicenduz q inaccessibilis e
que soli do est accessibilis q in il
la xps inhabitat sm deitate. no
bis aut iaccessibilis. no simpli
ter inaccessibilis qua xps inha
bitat sm humanitate. qz ipse al
cor om creatura q post hoc btissi
ma virgo. Deinde homines assu
mutur sm choros angeloru q in
hac luce assumit nos secū q ideo i
comuni dicit: **Volo vt vbi sum**
ego q illi sint meū Joh. xij. vbi
sum ego illic sit q minister me?
(vt videant claritate mea. rē) di
cit modū qualis vult vt sint secū
scz vt videat claritatez sue btitu
dinis qua nemo potest videre ni
si gaudeat vt dicit **Aug?** - **Ecā.**
xlij. - Pulchritudine candoris ei
oculus ammirabitur **Apoē. xxi.** a
uitas illa no eget sole q luna vt
luceant in ea. nam claritas dei il
luminabit eaz q lucerna eius ag

mus **Di** queratur qualiter ocul?
sustinebit hanc claritate. Dicen
dum qz hec questio stulta est. spi
ritualis enim oculus non pot cor
rumpi aliqua excellencia clarita
tis corpalis quia gloria immor
talitatis confortabitur ita qz rum
pi non potest **Ecā. xlij.** - **Spēces**
celi gloria stellaz mundū illumi
nās in altissimis dñs **Causā** au
tem ad omia hęc inducentē dicit
(qz dilexisti me) dilectōe eēcia
li q psonali (ate mundi astitucio
nem) q ideo onem claritatem in
me trāsfudisti. ps. **In splendori**
bus sanctorū ex vtero ante lucife
rū genui te. ideo dicit hic candor:
lucis eterne. qz lux de celo patre
resplendet. Deo. p. **Qui** cum sit
splendor glorie q figura substan
cie eius hoc totū ei sibi dedit per
gnacoēz eternā que sicut seipfuz
dilexit (pater iuste) hic tangit
tur racōes peticois. tangūtur au
tē hic qnqz. quoz p mū ē neccitas
ex pte mūdi. secūdu at fons cog
cois ex pte filij dei q p m? illūna
tor est mūdi. terciū est deriuatio
lucis a xpo in aplos orb futuros
illūnatoēs. qrtū at illūnaō ab
aplis i mūdō ppagata. qntū at
ex h dilectō dei ad oēm racōnalē
creaturā onsa. dic ergo p iuste:
hoc qd dico iuste pot ee nomē vlt
aduerbiū. si est nomē tunc legie
fic: pat iuste hoc est qui iust? es.
qz vniūqz retribuis p meritis

Psal. Iust? est dñs ⁊ iusticias dilexit eq̄tatem vidit vult? eius si est aduerbiū tunc dicit racōne quare mund? eum nō cognouit. ⁊ sunt due racōes. vna quāde qz de noticiā p̄cepta gr̄as nō egerūt. **Rō. p.** Qui cū cognouissent deuz nō sicut deum glorificauerūt aut gr̄as egerunt. s; auauerūt in cogitacōib? suis dicētes em̄ se eē sapiētes stulti facti sunt. scūda racō fuit qz hūma cognicōe mundus dignus nō fuit. **Et** hęc indigntas tangitur **Joh. p.** In mūdo erat ⁊ mund? p̄p̄sū factus est ⁊ mūdus eum nō cognouit. hoc est cognoscere noluit. iuste autē factum sic est qz (mūdus te non cognouit) **Et** ideo sic a te pio et magnifico illuminatore mund? illuminari nō debuit ⁊ hęc est necessitas q̄ exposcit vt tu p̄ ap̄los de veritate tua mūdum illumies cognicōe ⁊ ideo seq̄tur de fonte illuminacōis (ego autē cognouite) **Matth. xi.** Nemo nouit filiū nisi pater ⁊ nemo prēm nouit nisi filius ⁊ cū uoluerit filius reuelare ⁊ sic ergo sū noticiē tue fōs in mūdo **Joh. p.** Vmigenit? fili? qui est in sinu pr̄is ip̄enarrauit ⁊ ideo habeo pp̄agare i alios noticiā tuam **Eccl. p.** Fons sapiēcie uerbum pr̄is in excelsis (⁊ hī cognouerūt) **Ecce** causalis luās in eos q̄ dz mūdū illuminaē cōicacō ⁊ hī: me reuelante: cognouerūt:

(qz tu me misisti) vt eē lumen fidei in toto mundo **Lu. ij.** Lumē ad reuelacōem gēciū ⁊ c. **Ysaie. xlix.** Dedi te in lucē gēciū vt sis sal? mea vsq; ad vltimū t̄re (⁊ sic in me (notuz feci eis nomē tuum) sicut nomē paternitatis tue noscūt in me. **Joh. xiiij.** Qui videt me videt ⁊ prēm meū. cognouerūt ergo te me erudiēte. notuz autē factum ē nomē tuum me v̄tute tua opante. p̄ opera em̄ probatur qz tu es in me ⁊ sic inscripsi eis nomē tuū ⁊ confirmauit **Apoc. iij.** Scribam sup eum nomē meum ⁊ nomē ciuitatis noue iherl̄m (Et notū faciā) per spiritū quē a te eis m̄tā vt sic p̄ eos totū mūdū notuz fiat **Qui. vi.** Ipsi inuocabunt nomē meū sup filios isrl̄ ego autē b̄ndicam eis ⁊ sic crescet noticiā nomis tui ex me in eos ⁊ ex eis in totū mūdū **Proūb. iij.** Venita iusti quasi lux splēdens ⁊ cresces vsq; in p̄fectū diem **Aug?** pater dedit filiū mundo in p̄cium redēpcōis. sp̄m̄ sanctum in pignus adopcōis. seipz in hereditatē b̄titudinis. hoc est ergo qd̄ dicit (vt dilectō) que ē causa om̄ium istoz (qua me dilexisti) vt eē p̄cium redēpcōis. **Ysa. lxij.** In dilectōe sua ⁊ indulgēcia sua ipse redemit eos ⁊ portauit ⁊ leuauit cūctis dieb? **Rō. viij.** Eccl̄a pp̄rio filio suo nō peperat de? s; pro nobis oib? tradidit

illū. hęc ergo dilectō (fit in ipſ)
qz ex hac dilectōe omnia faciēt et
sufferēt q̄ p̄tinent ad mūdi illū
nacōez (et ego in ipſis) sic mane
am ne me in hac pte obliuiscāt
p̄. **Joh. iij.** In hęc cognouim?
qm̄ in ipſo manem? et ipse in no
bis qm̄ de spū suo dedit nobis.
sic igit cōpleta est orō dnm̄i.

Capi. **decimū octauū.**
Hec cū dixisset ih̄sus egres
sus ē (et) **D**ic incipit se
cūda ps̄ illi? p̄tis in quā agit de
verbi sanctificacōe. post q̄ vero
sanctificauit verbo erudicōis et
suffragio oracōis tangit sanctifi
cacōez p̄ passionē et sanguinē. di
uidit autē hęc ps̄ in quatuor p
tes. **I**n quarū prima agitur de
xp̄i captiuitate. **I**n secūda de con
demnacōe ibi: **A**dduxerūt eū ad
ānam p̄mū. **I**n terciā autē agit
de sua passione ibi: susceperūt at
ih̄esū. **I**n quarta autē agit de se
pulture et dicōe ibi: **P**t̄ hęc roga
uit pylatū et. **I**n p̄ma h̄arū tria
determinātur sc̄z q̄ p̄dicōsa fuit
captiuitas et q̄ fuit volūtaria ibi
Ih̄s autē sciens que v̄tura erāt
sup̄ eū: tercō tangit q̄ fuit ignōi
mosa et maliciōsa ibi: **C**ohors er
go et tribun? : **I**n p̄ma h̄arū ad
huc duo sūt sc̄z xp̄i aduent? ad
locū cognitū p̄ditori et qualit̄ p̄
ditor v̄mit ad locū illum ibi: **J**u
das ergo et. **I**n p̄mo h̄arū dicit
tria **I**n quorū p̄mo st̄nuat deā

dicēdis dices: **C**ū hęc dixisset ih̄s
sus: ad discipulorū cōfessōez: egres
sus ē: de loco vbi confortabat apo
stolos siue discipulos (triās torrē
tē cedron) locus est quē trāsiuit
et istud est secūduz inter tria sc̄z
loci descriptio in quo capt? fuit.
Attēde autē q̄ sic dicit **A**ug? de
cōcordia euāgelistarū nō st̄nuē
post oracōem exiuit. s̄ p̄cā? ante
facta est cōtencio inter discipulos
quis eorum videretur esse maior
sicut dicit **Lu. xxiij.** sed hęc ioh̄ā
nes p̄terijt qz vidit q̄ lucas hęc
plene posuit. dicit ergo q̄ egres
sus est extra ciuitatem p̄pter tres
causas sc̄z vt nos egressuros de
mundi habitacōe signaret quā
do nos sacrificiū deo offerre volū?
Exo. v. **I**bi m̄? viam triū dierū
in solitudine ad sacrificandum
deo nostro. **S**ecūda vt tumultū
hominū fugere docerz tēpe oracō
om̄is et qm̄ familiaria tūz nostris
tractare vellem? **Tren. iij.** **V**ede
bit solitari? et tacebit q̄ le. se. sup
se. **Ozee. ij.** **A**dducam eam in so
litudinem et loquar ad cor eius.
Tercia causa est vt in loco fiḡz
q̄ solus ip̄e mundi sacrificiū eēt
Ysa. lxiij. **T**orcular calcavi sol?
et de gētib? n̄ ē vir meū: triās tor
rētē: vbi fuit torrētis decursus et
fiḡt viā passiois quā xp̄s tunc
trāscūdo voluit pambulare. p̄s.
De torrētē in viā bibit p̄p̄tea ex
altabit caput et bene dicit torrēs